Угасвѫ по отрадна.
Има въ менъ спасение
Отъ тѣзи [illegible];
Има цѣръ у мене
За нашитѣ рани.
Вази ви написахъ,
Какъ да ви отбранѫ?
Кой ходите гладни,
С'що да ви нахранѫ?
Чия силна воля,
При изтмание сръдки –
По земя неволя,
По голтии лиджки . . .
О, ще слѣдвамъ вѣчно
Работи безплътни . . .
Лѣте очи сълзи
Като порой мѫтни . . .

(Читалище, III, 1872, Септ.; стр. 87).